

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัยเด็กเป็นวัยที่มีความสำคัญมาก ดังเหตุผลที่ จรรยา สุวรรณทัต (2535) ได้กล่าวว่า เด็กจะต้องเป็นผู้ที่สืบทอดความดีงามต่าง ๆ จากผู้ใหญ่ เพราะเป็นมนุษย์จึงมีสิทธิที่จะได้รับการตอบสนองความต้องการ นอกจากนั้นความดีเลวของเด็กยังสะท้อนให้เห็นคุณภาพของประชากรในอนาคตของสังคมโลกด้วย เด็กจึงควรจะได้รับการพัฒนาให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ การที่เด็กจะเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้นั้น จำเป็นต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่ให้สอดคล้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของเด็กเอง

วราภรณ์ รักวิจัย (2535) กล่าวไว้ว่าสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญในการดูแลเด็ก โดยเฉพาะบิดา มารดา เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก แต่เนื่องจากในสภาพปัจจุบันสถาบันครอบครัวมีความมั่นคงน้อยลง บิดา มารดาต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ทำให้มีเวลาในการดูแลและคลุกคลีกับลูกน้อยลง ส่งผลให้สิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เข้ามามีบทบาทในการดูแลเด็กมากขึ้น โดยเฉพาะสังคมไทยในอนาคต มีแนวโน้มที่จะรับวัฒนธรรมต่างประเทศ เข้ามามาก เนื่องจากความก้าวหน้าในเรื่องการติดต่อสื่อสาร และการเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ โดยสังคมจะเป็นสังคมแห่งข่าวสาร หรือมวล สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ จะมีมากขึ้น ซึ่งทำให้มีบทบาทและอิทธิพลต่อเด็กอย่างมาก (ทิตินา แชนมณีและคณะ, 2535)

คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมเลี้ยงดูเด็ก (2535) ศึกษาพบว่าในสภาพปัจจุบันเด็กได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนต่าง ๆ เป็นอย่างมาก ทั้งด้านสุขภาพร่างกาย เช่น การพักผ่อนไม่เพียงพอ และการบริโภคสินค้าที่ไม่มีประโยชน์ตามอย่างโฆษณาในสื่อ ด้านพฤติกรรม เช่น ความก้าวร้าวรุนแรง การเลี้ยงโรค ด้านการพัฒนาสติปัญญา เช่น ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขาดนิสัยรักการอ่าน และผลกระทบด้านวัฒนธรรม เช่น การใช้ภาษา การรับค่านิยมและทัศนคติจากต่างประเทศ เป็นต้น ผลกระทบเหล่านี้เกิดขึ้นเนื่องจากในแต่ละวันเด็กใช้เวลาไปกับสื่อต่าง ๆ มากขึ้นนั่นเอง สอดคล้องกับ เทวี แยมสรวล (2528) ที่กล่าวว่า โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่มีความสำคัญ

มีความใกล้ชิดกับบุคคลมากกว่าสื่ออื่น ๆ ดังนั้นอิทธิพลของโทรทัศน์ก็ย่อมจะต้องมีมากตามไปด้วย นอกจากนี้โทรทัศน์จะเข้ามามีบทบาทต่อบุคคลต่าง ๆ แล้ว ปรีชา ส่งกิตติสุนทร (2530) พบว่าโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่เด็กชอบ และเปิดรับมากที่สุดด้วย การใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ของเด็กพบว่า คนกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มากกว่าการใช้สื่อชนิดอื่น ๆ และ Schramm (1961) ศึกษาพบว่าอัตราร้อยละของการดูโทรทัศน์จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อกลุ่มผู้ดูอายุน้อยลง โดยพบว่า เด็กอายุ 3 ปี จะใช้เวลาในการดูโทรทัศน์ 45 นาทีต่อวัน เด็กอายุ 5 ปี ใช้เวลาในการดูโทรทัศน์เพิ่มขึ้นประมาณ 2 ชั่วโมงต่อวัน เด็กอายุ 6 ปี จนถึงเกรด 6 จะดูโทรทัศน์ระหว่าง 2-2 1/2 ชั่วโมงต่อวัน

ทางด้านอิทธิพลของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อเด็กนั้น สีระ ชัยยุทธบรรจง (2521) พบว่าผลเสียที่เกิดจากการที่เด็กติดโทรทัศน์อาจจะทำให้เด็กก้าวร้าว ก่ออาชญากรรม สุขภาพและสุขนิสัยไม่ดี ทำให้การเรียนบกพร่อง เป็นคนเห็นแก่ตัว นอกจากนี้ สมพงษ์ แดงตาด (2518) ศึกษาพบว่าผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่า โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็ก ทางด้านการศึกษาและบุคลิกภาพ สอดคล้องกับ นันทวัน สุชาติ (2521) ที่พบว่าเด็ก ๆ ที่ดูรายการรุนแรงทางโทรทัศน์บ่อยครั้งจะมีความสัมพันธ์อย่างมากกับการแสดงออกในการขอมรับ และหรือใช้วิธีการรุนแรงในการแก้ปัญหา นอกจากนี้ จันทรเพ็ญ พันธุ์โอสถ (2538) กล่าวว่าโทรทัศน์ยังเป็นอุปสรรคต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กด้วย เมื่อเด็กดูโทรทัศน์เด็กจะเผชิญกับจินตนาการของผู้อื่น ซึ่งปรากฏในรูปที่แรงกล้าโดยข่มความคิดสร้างสรรค์ของเด็กเอง จากสภาพดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่า โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ความคิดเห็น ค่านิยม เจตคติ ตลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็ก และนับวัน โทรทัศน์ยิ่งทวีความสำคัญในการเป็นผู้ถ่ายทอดค่านิยม เจตคติให้กับเด็กมากขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า โทรทัศน์เป็นสื่อที่เข้าถึงตัวเด็กได้ง่าย จึงเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อเด็กเป็นอย่างมาก ประกอบกับสภาพสังคมในปัจจุบันไม่เอื้อให้ครอบครัวมีเวลาให้กับการอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างเต็มที่ โทรทัศน์จึงเข้ามามีบทบาทในส่วนนี้แทน แต่เมื่อได้พิจารณารายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก หรือรายการที่จัดทำขึ้นเพื่อให้เด็กดูนั้นยังมีอยู่น้อยมาก จากการสำรวจวิจัยพบว่า ประเทศไทยมีรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่ผลิตในประเทศไทยไม่ถึง 20 รายการ และยังพบว่า จากการออกอากาศของรายการต่าง ๆ ประมาณ 253 ชั่วโมงใน 1 สัปดาห์ มีรายการสำหรับเด็กเพียง 20 ชั่วโมง 30 นาทีเท่านั้น อย่างไรก็ตามในปัจจุบันได้มีหลายหน่วยงานให้ความสำคัญ

กับการพัฒนาเด็ก ได้มีการจัดทำรายการสำหรับเด็กเพิ่มมากขึ้น แต่รายการส่วนใหญ่ลักษณะของรายการ ก็ยังเน้นไปในรูปแบบของการให้ความบันเทิงเป็นส่วนมาก เช่น การแข่งขันเกมต่าง ๆ การแสดงของเด็ก ละครนิทานหุ่นเชิดมือ เป็นต้น (จุมพล รอดคำดี และอรทัย ศรีสันติสุข, 2525)

จากความสำคัญของโทรทัศน์และอิทธิพลที่มีต่อเด็กนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรมีการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก จากรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของคณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและเลี้ยงดูเด็ก (2535) ที่กล่าวว่า เนื้อหาของสื่อสำหรับเด็กควรให้สาระที่เป็นความรู้ ข้อมูล หรือข่าวสารต่าง ๆ ที่เป็นจริง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเนื้อหาที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์เหล่านั้นว่ามีการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในเรื่องใดบ้าง นอกจากนี้เนื้อหาที่มีความสำคัญแล้ว วิธีการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กและการนำเสนอรายการให้เด็กชมก็ยังคงมีความสำคัญอีกด้วย เนื้อหาที่นำเสนอจะดีเพียงใด แต่ถ้าใช้วิธีการไม่เหมาะสมหรือไม่สามารถดึงดูดใจเด็ก อาจทำให้เด็กไม่เกิดการเรียนรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิเคราะห์ถึงสิ่งเหล่านี้ เพื่อนำมาเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนา รูปแบบและเนื้อหาของรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก และเป็นข้อมูลในการส่งเสริมเด็กในการชมรายการโทรทัศน์ได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ด้านร่างกาย อารมณ์ คุณธรรมและบุคลิกภาพ สังคม และสติปัญญา ทั้งทางบวกและทางลบ จากรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่ออกอากาศในปีพุทธศักราช 2538
2. เพื่อวิเคราะห์วิธีการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก จากรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่ออกอากาศในปีพุทธศักราช 2538

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรของงานวิจัยนี้เป็นรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีลงไป ที่ระบุไว้ในผังรายการ และออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 , 5 , 7 , 9 และ 11 ซึ่งได้จากการที่ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คน ประเมินจากรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กและเยาวชน ทั้ง 5 ช่อง รวม 60 รายการ

2. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลคือ ตั้งแต่ เดือนสิงหาคม ถึง ธันวาคม พุทธศักราช 2538 เป็นระยะเวลา 22 สัปดาห์

3. งานวิจัยนี้ต้องการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กด้านร่างกาย อารมณ์ คุณธรรมและบุคลิกภาพ สังคม และสติปัญญา ทั้งทางบวกและทางลบ และวิเคราะห์วิธีการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก จากรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก หมายถึง รายการโทรทัศน์ที่จัดทำขึ้นเพื่อมุ่งให้สาระความรู้ และความเพลิดเพลินแก่เด็กที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีลงไป ที่ระบุไว้ในผังรายการ และออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 , 5 , 7 , 9 และ 11 ซึ่งได้จากการที่ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คน ประเมินจากรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กและเยาวชน จำนวน 60 รายการ

การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กจากรายการโทรทัศน์ หมายถึง การแยกแยะ แจกแจงเนื้อหาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ คุณธรรมและบุคลิกภาพ สังคม และสติปัญญา ทั้งทางบวกและทางลบ ของการสื่อสารที่ปรากฏและเผยแพร่ในรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก

การส่งเสริมพัฒนาการของเด็กด้านร่างกาย จากรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก หมายถึง การนำเสนอรายการโทรทัศน์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีการพัฒนาทางร่างกาย โดยแสดงให้เห็นเป็นพฤติกรรมทั้งทางบวกและทางลบในเรื่องการรับประทานอาหาร การขยับถ่าย การพักผ่อน การออกกำลังกาย การรักษาความสะอาด การป้องกันอุบัติเหตุ การป้องกันโรค และการปฐมพยาบาล

การส่งเสริมพัฒนาการของเด็กด้านอารมณ์ คุณธรรมและบุคลิกภาพ จากรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก หมายถึง การนำเสนอรายการโทรทัศน์ที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีการพัฒนาทางอารมณ์ คุณธรรมและบุคลิกภาพ โดยแสดงให้เห็นเป็นพฤติกรรมทั้งทางบวกและทางลบในเรื่องสุนทรียภาพ ความรัก ความเศร้า ความภูมิใจในตนเอง ความชื่นชมยินดีกับผู้อื่น ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ การเคารพสิทธิผู้อื่น การประหยัด ความขยันหมั่นเพียร ความกตัญญูรู้คุณ ความเมตตากรุณา ความอดทน ความตั้งใจ มีสมาธิ ความเป็นผู้นำ ความกล้าหาญ ความร่าเริง แจ่มใส และการยึดหยุ่นตามสถานการณ์

การส่งเสริมพัฒนาการของเด็กด้านสังคม จากรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก หมายถึง การนำเสนอรายการโทรทัศน์ที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีการพัฒนาทางสังคม โดยแสดงให้เห็นเป็นพฤติกรรมทั้งทางบวกและทางลบในด้านสังคม ระดับบุคคลใกล้ชิดในบ้านและโรงเรียน ในเรื่องการเมืองการมีมารยาท การปฏิบัติตามคำสั่ง กฎเกณฑ์ กติกา การห่วงใย มีน้ำใจ การตัดสินใจ ปัญหาความขัดแย้งด้วยเหตุผล และความสามัคคี สังคมระดับชุมชน ประเทศและโลก ในเรื่องการห่วงใยในสิ่งแวดล้อม การห่วงใยในสันติภาพและความสงบสุขของมวลมนุษยชาติ และการตัดสินใจ ปัญหาความขัดแย้งด้วยสันติวิธี

การส่งเสริมพัฒนาการของเด็กด้านสติปัญญา จากรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก หมายถึง การนำเสนอรายการโทรทัศน์ที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีการพัฒนาทางสติปัญญา โดยแสดงให้เห็นเป็นพฤติกรรมทั้งทางบวกและทางลบในด้านสติปัญญา ด้านความรู้ความเข้าใจ ในสาขาวิชาต่าง ๆ ในเรื่องมนุษยศาสตร์เกี่ยวกับ วรรณคดี ศาสนา ศิลปะ ดนตรี สังคมศาสตร์ เกี่ยวกับ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ กฎหมาย ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต วิทยาศาสตร์กายภาพ เกี่ยวกับ คณิตศาสตร์ ดาราศาสตร์ ฟิสิกส์ วิทยาศาสตร์ชีวภาพเกี่ยวกับสัตว์ พฤกษศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์เกี่ยวกับการแพทย์ การเกษตร ภาษาศาสตร์ด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และความรู้ทั่วไป ด้านกระบวนการคิดและแสวงหาความรู้ ในเรื่องการสังเกต การจำแนกและจัดหมวดหมู่ การเปรียบเทียบ การคาดคะเน การอ้างอิง การแก้ปัญหา การทดลอง และการสรุปผล ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในเรื่องการตัดสินใจ การวางแผน การสมมติ การเลียนแบบ และการคิดสร้างสรรค์

การวิเคราะห์วิธีการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กจากรายการโทรทัศน์ หมายถึง การแยกแยะ แจกแจงวิธีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ของการสื่อสารที่ปรากฏและเผยแพร่ในรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก

วิธีการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กจากรายการโทรทัศน์ หมายถึง วิธีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กจากรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก 6 วิธี คือ การสอนโดยตรง การสอดแทรกสาระหรือแนวคิดในรายการ การให้ตัวแบบ การเสนอสถานการณ์ เหตุการณ์ ตั้งปัญหาปลายปิด และปลายเปิด การสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน และการสาธิต

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กประเภทภาพยนตร์การ์ตูน หมายถึง รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่มีจุดประสงค์หลักเพื่อนำเสนอภาพยนตร์การ์ตูนในรายการ

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กประเภทนิยายสารทางอากาศ (Variety) หมายถึง รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่มีจุดประสงค์หลักเพื่อนำเสนอหลายประเด็นและหลายรูปแบบในรายการ เช่น การแสดง การสัมภาษณ์ เป็นต้น

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กประเภทสารคดี หมายถึง รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่มีจุดประสงค์หลักเพื่อนำเสนอเนื้อหาสาระ และเรื่องราวที่เป็นความรู้ น่าสนใจในรายการ

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กประเภทเกมโชว์ หมายถึง รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่มีจุดประสงค์หลักเพื่อนำเสนอการแข่งขันเกมในรูปแบบต่าง ๆ ในรายการ เช่น การแข่งขันตอบปัญหา เป็นต้น

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กประเภทข่าว หมายถึง รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่มีจุดประสงค์หลักเพื่อนำเสนอข่าวสารและเหตุการณ์ปัจจุบันในรายการ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กและเยาวชนทุกรายการที่ระบุไว้ในผังรายการ และออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 , 5 , 7 , 9 และ 11 ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึง ธันวาคม พุทธศักราช 2538 รวมทั้งสิ้น 60 รายการ

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีลงไป ที่ระบุไว้ในผังรายการ และออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 , 5 , 7 , 9 และ 11 ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึง ธันวาคม พุทธศักราช 2538 ซึ่งได้มาจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คนจากรายการโทรทัศน์ที่เป็นประชากรในการวิจัย โดยเลือกรายการโทรทัศน์ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.0 ขึ้นไป ได้จำนวน 54 รายการ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 อย่าง คือ

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีลงไป

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ แบบวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กด้านร่างกาย อารมณ์ คุณธรรมและบุคลิกภาพ สังคม และสติปัญญาทั้งทางบวกและทางลบจากรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก และแบบวิเคราะห์วิธีการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กจากรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีบันทึกเทปโทรทัศน์ พร้อมทั้งบันทึกข้อสังเกต และข้อค้นพบจากรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ทั้ง 5 ช่อง โดยบันทึกเทปรายการละ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ ถ้ารายการได้ออกอากาศมากกว่าสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งที่บันทึกจะได้จากการสลับเวลาที่จะไม่ให้ตรงกับรายการอื่น และบันทึกเทปเพียงสัปดาห์ละ 1 ครั้งเท่านั้น รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กแต่ละรายการ บันทึกเทปตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม ถึง 31 ธันวาคม 2538 เป็นเวลา 22 สัปดาห์

5. การวิเคราะห์ข้อมูลมี 2 อย่างคือ

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการแจกแจงความถี่ของสาระที่พบลงในแบบวิเคราะห์ เพื่อทราบจำนวนความถี่ของเนื้อหาเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กด้านต่าง ๆ ทั้งทางบวกและทางลบ และวิธีการส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก แล้วแสดงความมากมายน้อยของเนื้อหาเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการ และวิธีการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กโดยการหาค่าร้อยละ

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย โดยนำบันทึกข้อค้นพบ และข้อสังเกตอื่น ๆ ที่ได้จากรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กมาจัดหมวดหมู่ แล้วบรรยายเป็นความเรียง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเด็กได้ส่งเสริมเด็กให้ชมรายการโทรทัศน์ซึ่งมีเนื้อหาสาระที่ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม
2. เป็นข้อมูลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำรายการโทรทัศน์ นำไปปรับปรุงและจัดทำรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย